

ERIN HUNTER

WSOY

SOTURI- KISSAT

TÄHDETÖN KLAANI

4

MYRSKY

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos WARRIORS, A STARLESS CLAN #4: THUNDER

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title
WARRIORS, A STARLESS CLAN #4: THUNDER

Text copyright © Working Partners Limited 2023

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2023

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2026

Werner Söderström Osakeyhtiö

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-951-0-51273-9

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@wsoy.fi

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	VATUKKATÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
Parantajat	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) VALKOSIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli LAAKERIHOHDE – kullanvärinen raidallinen kolli UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät YÖSYDÄN – musta kolli KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

KIRSIKASADE – kellanpunainen naaras
KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli
TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras
PEIPPOLOISTE – kilpikonnakuviainen naaras
KUKKASADE – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia valkoisia laikkuja
MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät
KOTKASIIPPI – kellanpunainen naaras
MYRTTIHEHKU – vaaleanruskea naaras
KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli
NEILIKKAKORVA – tummanharmaa naaras
MYRSKYPIILVI – harmaa raidallinen kolli
PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras
LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli
HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskiä
KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras
RATAMORAITA – tummanruskea naaras
VARPUOKSA – harmaa naaras, jolla on vihreät silmät
EVÄHYPPY – ruskea kolli
SIMPUKKATURKKI – kilpikonnakuviainen kolli
LEHVÄRAITA – harmaa raidallinen naaras
LUUMUKIVI – musta-kellanpunainen naaras
SUKKELAKYNSI – ruskea raidallinen kolli

	LEHTIVARJO – kilpikonnakuviainen naaras
	LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Kuningattaret	(naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja) KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta TÄPLÄTURKKI – pilkullinen kirjava naaras; SIILIPENNUN (oranssivalkoinen raidallinen naaras), VARSIPENNUN (oranssi raidallinen kolli) ja HARMAAPENNUN (valkoinen kolli, jolla on harmaita täpliä) emo
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskä SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö	TIKERITÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
Parantajat	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja VARJONÄKY – harmaa raidallinen kolli

Soturit

KELTATURKKI – kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on vihreät silmät

KIVISIIPPI – valkoinen kolli

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja

PELLAVAJALKA – ruskea raidallinen kolli

VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli

LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla on keltaiset silmät

MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras

RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras

PYÖRREKARVA – harmaavalkoinen kolli

HUMALAVIIKSI – kolmivärinen naaras

ROIHUTULI – valko-kellanpunainen kolli

KUKKAVARSI – hopeanvärinen naaras

KÄÄRMEHAMMAS – hunajanvärinen raidallinen naaras

LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli

LOIKKA-ASKEL – harmaa raidallinen naaras

VALOHYPPY – ruskea raidallinen naaras

LOKKISYÖKSY – valkoinen naaras

KÄRKIKYNSI – mustavalkoinen kolli

HAPSUVIIKSI – valkoinen naaras, jolla on ruskeita laikkuja

NOTKOLÄHDE – musta kolli

AURINKOSÄDE – ruskeavalkoinen raidallinen naaras

Kuningattaret	KYYHKYSIPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät; KOIVUPENNUN (vaaleanruskea kolli) emo KANELIHÄNTÄ – ruskea raidallinen naaras, jolla on valkoiset käpälät; KUUSIPENNUN (ruskea raidallinen kolli), VIRTAPENNUN (harmaa raidallinen naaras), HEHKUPENNUN (musta naaras) ja KUISKEPENNUN (harmaa kolli) emo
Klaanin- vanhimmat	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli

TAIVASKLAANI

Päällikkö	LEHTITÄHTI – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	HAUKKASIPI – tummanharmaa kolli, jolla on keltaiset silmät
Parantajat	PISAMATOIVE – täplikkäänkirjava vaaleanruskea naaras, jolla on pilkulliset jalat HUISKEHIUTALE – mustavalkoinen kolli
Sovittelija	PUU – keltainen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	VARPUSTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli IHMEMIES – mustavalkoinen kolli KASTELÄHDE – tanakka harmaa kolli JUURILÄHDE – keltainen kolli NEULASKYNSI – mustavalkoinen naaras

LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras
SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli
HAARAHAUKKAVIIRU – punertavan ruskea kolli
HARRIPURO – harmaa kolli
KIRSIKKAHÄNTÄ – pörröinen kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras
PILVIOUSVA – valkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät
KILPIKONNAVAUHTI – kilpikonnakuvioiden naaras
KANILOIKKA – ruskea kolli
PEUKALOISLENTO – kullavärinen raidallinen naaras
RUOKOKYNSI – pieni vaalea raidallinen naaras;
KUORIAISTASSUN (valkomusta raidallinen kolli)
mestari
TILLITURKKI – harmaa raidallinen naaras, jolla on siniset silmät
NOKKOSLÄIKKÄ – vaaleanruskea kolli
PIKKUHAHTUVA – pieni valkoinen naaras
VAALEATAIVAS – mustavalkoinen naaras
ORVOKIHOHDE – mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät
BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on vihreät silmät
VIIRIÄISSULKA – valkoinen kolli, jolla on korpimustat korvat
PULUJALKA – harmaavalkoinen naaras
SOMERONENÄ – kellanruskea kolli

	AURINKOKARVA – kellanpunainen naaras; MEHILÄISTASSUN (raidallisen ja valkoisen kirjava naaras) mestari MESILAULU – ruskea naaras
Kuningattaret	NUPPUSYDÄN – kellanpuna-valkoinen naaras; HARJUPENNUN (punertava naaras, jolla on valkoinen nenä) ja HÄMYPENNUN (valkoinen kolli, jolla on ruskeat käpälät ja korvat) emo
Klaanin- vanhimmat	KELTASANIAINEN – haaleanruskea naaras, joka on tullut kuuroksi

TUULIKLAANI

Päällikkö	JÄNISTÄHTI – ruskeavalkoinen kolli
Varapäällikkö	VARISSULKA – tummanharmaa kolli
Parantajat	HAUKKALENTO – harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa; UJELLUSTASSUN (harmaa raidallinen naaras) mestari
Soturit	YÖPIIVI – musta naaras JUOVASIPI – laikukkaanruskea naaras OMENAHOHDE – keltainen raidallinen naaras LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät KORPILAULU – ruskea naaras HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen
naaras, jolla on siniset silmät

KYYRYJALKA – kellanpunainen kolli

LAULULOIKKA – kilpikonnakuviainen naaras

SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras

VILSKEJALKA – ruskeavalkoinen kolli

HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa
valkoinen läikkä

KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli

Kuningattaret **KIURUSIIPPI** – vaaleanruskea raidallinen naaras;
RAITAPENNUN (harmaa raidallinen kolli) ja
PUROPENNUN (mustavalkoinen kolli) emo
SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras

Klaanin-
vanhimmat **VIIKSINENÄ** – vaaleanruskea kolli
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea
harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

JOKIKLAANI

Parantaja **PERHONSIIPPI** – täplikäs kullanväriäinen naaras

Soturit **HÄMYTURKKI** – ruskea raidallinen naaras
SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen
naaras

MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli

PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli
SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras
LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli
NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli
SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras
LOISKEHÄNTÄ – ruskea raidallinen kolli
SUMUNENÄ – harmaavalkoinen naaras
JÄNISLOISTE – valkoinen kolli; **HALLATASSUN**
(vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät)
mestari
JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset
silmät; **USVATASSUN** (kilpikonnakuviaisen ja
valkoisen kirjava naaras) mestari
PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli
PIIKKIHERNEKYNSI – valkoinen kolli, jolla on
harmaat korvat
YÖTAIVAS – tummanharmaa naaras, jolla on
siniset silmät
VIIMASYDÄN – ruskeavalkoinen naaras;
HARMAATASSUN (hopeanvärinen raidallinen
kolli) mestari

Kuningattaret **SUOJAKARVA** – mustavalkoinen naaras

Klaanin-
vanhimmat **SAMMALTURKKI** – kilpikonnakuviaisen ja
valkoisen kirjava naaras

ESINÄYTÖS

»TIESITKÖ SINÄ, että hän joutuisi kärsimään?» Tuulitähti katsoi Jokitähteä tyrmistyneenä.

Jokitähti ei katsonut takaisin, tuijotti vain lampeen. Naaraan sanat viilsivät hänen sydäntään, mutta hän ei saanut horjua. Tämä oli ainut mahdollinen tapa. »Sitä ei voi muuttaa», hän murisi.

Varjotähti, Taivastähti ja Myrskytähti kyyhöttivät hänen vieressään ja tähysivät synkin silmin kristallinkirkkaaseen veeteen. Tyynestä pinnasta ei heijastunut Tähtiklaanin taivas. Siinä näkyi Jokiklaanin leiri. Siellä oli yö. Kelmeässä kuutamossa oleili vain muutama kissa, jotka söivät saaliintähteitä ja supisivat vaimeasti samalla kun ympärillä tepasteli Varjoklaanin soturi, joka kurkki pesiin ja kiersi haistelemassa leirin muuria. Toinen varjoklaanilainen seisoi aukion laidassa odottamassa, että viimeisetkin jokiklaanilaiset painuisivat yöksi pesiinsä.

Lammen näkymä alkoi muuttua. Se lähti siirtymään kohti nummea, kiiti yli kanervikon haukkaa nopeammin ja pysähtyi sitten nuoreen vaaleanharmaaseen naaraaseen, joka makasi yksinään tähtitaivaan alla. Hän ei näyttänyt liikkuvan. Hänen kaulastaan valui verta, joka jäi kiiltelemään rintaturkille.

Tuulitähden karvat nousivat pystyyn. »Hän tekee kuolemaa.»

»Ei tämä ollut hänen kohtalonsa!» Myrskytähti naukui anovasti. »Ei häntä ollut tarkoitettu parantajaksi.»

»Ei niin.» Jokitähden häntä liikahti. »Mutta asiat ovat muuttuneet. Jokiklaani ei selviä ilman sanansaattajaa. *Vaikutusvaltaista* sanansaattajaa.»

»Vaikka hän kuolisi siihen?» Varjotähti kauhisteli.

»Hän on vahva», Jokitähti murahti.

»Täytyy olla jokin toinen tapa!» Varjoklaanin perustaja intti.

»Et voi jättää häntä kuolemaan!» Jopa Taivastähti kuulosti järkyttyneeltä.

»Minä uskon häneen.» Jokitähti katseli harmaata naaraa edelleen. »Hän on vahvempi kuin kukaan moneen sukupolveen.»

»Ai tarpeeksi vahva *tähän?*» Tuulitähti kuulosti vihaiselta.

»Jokiklaani on minun», Jokitähti murisi. »Tämä päätös on minun.» Hän nojautui lähemmäs lampea. »Hallatassu löytää itsestään voiman selviytyä. Olen varma siitä. Hän on klaaninsa pelastaja.»

LUKU 1

ÄLÄ LUOTA kehenkään. Sanat tunkivat läpi kivun sumusta, jonka keskelle Hallatassu oli joutunut. Musta pyörre häälyi hänen tajuntansa reunamilla, mutta hän pyristeli sitä vastaan ja tunsu pelon vyöryvän niskaansa kuin hyökyaalto. *En saa kuolla.* Hänen kaulassaan olevasta haavasta valui kuumaa verta, joka jäähtyi imeytyessään hänen rintaturkkiinsa, ja veren hajun lisäksi ilmassa tuntui kylmänkosteaa turpeen ja kanervan haju. Niiden sekoitus täytti hänen nenänsä ja virtasi hänen kielelleen. Häntä kuvotti, ja hän alkoi hytistä kun nummen hyytävä kylmyys vain yltyi hänen ympärillään. Hän oli jäänyt makaamaan yön pimentoon, kauas kotoa, kauas kaikesta turvasta.

Mutta oliko kotonakaan enää *turvallista*? Ajatus tuikkasi uuden pelon piikin hänen sydämeensä. Kuka hänen kimppuunsa oli hyökännyt? Hän tuijotti pimeään korviaan höristäen ja yritti selättää raskaasti painavan uupumuksen. Oliko hyökkääjä vielä jossain lähistöllä? Hänen turkkiinsa joka karva kihisi kauhusta. Pelmahtaisiko se kissa hetkenä minä hyvänsä jostain esiin ja tekisi hänestä lopun?

Miksi hänen oli pitänyt tulla tänne? Hänestä tuntui kuin hän olisi ollut joessa räpiköivä pentu joka ajautui kohti vesiputousta. Hän yritti tarttua muistikuviin kuin joen kiviin

– *mihin tahansa*, mikä hidastaisi ajatusten kulkua ja estäisi häntä syöksymästä reunan yli pimeyteen.

Se näky! Hän oli katsellut, miten Jokiklaanin varapäällikkö kuoli! Mutta miksi Tähtiklaani olisi lähettänyt hänelle näyn *nyt*, sen jälkeen kun hän oli myöntänyt koko klaanille, ettei hänellä ollut yhteyttä esi-isiin ja että aiemmat näyt olivat olleet vain hänen mielikuvitustaan, joka yritti tarjota hänelle klaanitoverien kiihkeästi kaipaamia vastauksia? Jokiklaanilaiset olivat halunneet Tähtiklaanin päättävän heidän seuraavasta päälliköstään ja olivat odottaneet Hallatassulta tietoa asiasta. Hän oli tehnyt parhaansa – niin Kuulammel-la kuin unissaan. Hän oli yrittänyt kaikin voimin ymmärtää Tähtiklaanin toiveet. Mutta hämärät kuvat joita hän oli onnistunut mieleensä loihtimaan eivät olleet missään vaiheessa johtaneet oikeaan vastaukseen, päinvastoin: ne olivat tuottaneet joukon vääriä arvauksia.

Näky Ruokoviiksen kuolemasta oli ollut erilainen. Se oli ollut *todentuntuinen*. Vaikka Hallatassu olikin nyt soturioppilas, hän oli tuntenut luissaan, että näky oli totta. Vain muutama tunti sitten, kun Jänisloiste oli ollut opettamassa hänelle kalastamista, joki oli äkkiä haihtunut hänen silmiensä edestä ja hän oli huomannut kulkevasa sen kissan nahoissa, joka oli hyökännyt Ruokoviiksen kimppuun ja työntänyt tämän jyrkänteeltä alas.

Näky oli kauhistuttanut häntä. Hän oli kertonut siitä Loiskehännälle. Hän oli ollut aikeissa kertoa myös Ujellustassulle, koska halusi pyytää Tuuliklaanin parantajaoppilaalta neuvoa. Siksi hän oli tullut tänne nummelle.

Hän oli päässyt hyvin lähelle Tuuliklaanin leiriä. Hän oli ollut jo melkein perillä, kun hänen takaansa oli kuulunut kápälänaskelia ja hän oli kääntynyt siinä toivossa, että tulija olisi Ujellustassu. Kuinka ollakaan, hän oli nähnyt varjoissa

piileksivän kissan hahmon ja pimeydestä ilmestynyt kypälä oli viiltänyt häntä kurkkuun. Kenties hän voisi saada nyt apua, jos onnistuisi pääsemään leiriin.

Hän yritti vääntäytyä kypälilleen. Kipu tuntui riipivältä. Häntä heikkotti eivätkä hänen jalkansa kantaneet, vaan hän kellahti takaisin maahan. Mutta miksi pyrkiä viimeisillä voimilla Tuuliklaanin leiriin? Eihän hän edes tiennyt, oliko siellä turvallista. Hän ei tiennyt, oliko *missään* turvallista.

Kanervikosta kuului rapinaa. Hänen sydämensä alkoi jyskyttää niin että hän uskoi sen äänen paljastavan hänet. *Se kissa tuli takaisin!* Kauhu iski häneen kuin mäyrän hampaat. *Nyt minä kuolen.*

Hätäpäissään Hallatassu oli näkevinään vaaleanruskean turkin vilahduksen ja haistavinaan tutun tuoksun. *Kiharasulka!* Hänen toivonsa heräsi. Hänen emonsa oli tullut pelastamaan hänet! Hän kaipasi hurjasti Kiharasulan kosketusta ja kurkotteli kohti emonsa turkin lämpöä mutta vajosikin pimeään.

Kun hän avasi taas silmänsä, hän huomasi että aamun sarastus oli ajanut pimeyden nummelta ja kanervikko punersi auringossa. Haava ei enää vuotanut. Kun hän käänsi päätään, hän tunsu kuivuneen veren ritinää. *Olen elossa.* Ajatus oli yllyttävä. Varvikon läpi työnty i auringonsäde, ja hän siristi silmiään. Häikäisevässä kirkkaudessa ei ollut lämpöä. Missään ei ollut lämpöä. Hän oli aivan kohmeessa.

Kanervaseinämän takaa kuului kypälänaskelten kahinaa. Askelet lähestyivät, ja Hallatassun henki juuttui kurkkuun. Oliko siellä se hyökkääjä?

Varvut rapisivat. Joku työnty niiden välistä, ja Hallatassu likistäytyi maata vasten kuin olisi voinut painua sen sisään. Hän yritti tarkentaa katsettaan ja tunnistaa tulijan, mutta hänen näkönsä tuntui sumuiselta. Hän tutisi pelosta kuin ketun

retuuttama saalis, ja sitten hän kuuli vaimean murinan. Se kumpusi hänen omasta kurkustaan. *Tuleeko tuo ääni minusta?*

Joku kyyristyi hänen viereensä. »Olet loukkaantunut.»

»Jätä minut rauhaan!» Hallatassu yritti kiemurrella karkuun. Hänen suonissaan sykki polttava kahu. Hän tunsu miten haava aukesi uudelleen ja siitä pulpahti verta hänen turkkiinsa.

Käpälet painoivat hänet kovin ottein maata vasten. »Älä liiku!» Nauku kuulosti pelästyneeltä. »Haava aukeaa pahemmin.»

Hallatassu jähmettyi. Hän kuuli että sammalta revittiin maasta hänen vierestään, haistoi ilmaan lehahtavan turpeisen tuoksun ja tunsu miten sammal painui vasten hänen kurkkuaan. Käpälet puristivat hänen kaulaansa. *Hän yrittää tappa minut!* Hallatassu rimpui voimattomasti muttei päässyt karkuun. *Apua!* Hän oli niin hädissään ettei saanut itsestään ääntäkään. Äkkiä hän tajusi että hänen kaulalleen painuneet käpälet eivät tehneet kipeää, hän ei tuntenut kynsiä, ei raapimista, ainoastaan voimakkaan, tasaisen paineen joka piti hänet aloillaan.

»Ei hätää.» Kissa puhui hiljaa, kuin emo pennulleen. »Minä autan sinua.»

Hallatassu hämmentyi ja lakkasi rimpuilemasta.

Hänen pelkonsa alkoi laantua. Hän aisti toisen kissan hajun. Se oli Tuuliklaanin haju. Harmaankirjava turkki vaikutti tutulta. Hallatassu haistoi yrtejä ja tajusi katsovansa naamaan, jonka hän oli nähnyt monta kertaa ennenkin. »Ujellustassu.» Hänen naukunsa oli pelkkä kuiskaus.

»Etkö sinä tunnistanut minua?» Ujellustassu kuulosti hämmästyneeltä.

»Luulin että se kissa tuli takaisin.»

»Kuka?» Ujellustassu painoi vieläkin haavaa käpälistään.

»Kuka tämän teki sinulle?»

»En tiedä.»

»No, ei täällä nyt ole ketään.» Ujellustassu laskeutui istumaan.

Hallatassu alkoi kammeta itseään pystyyn.

»Ei!» Ujellustassu painoi kiireesti tassunsa taas hänen kaulalleen. »Älä nouse. Sain verenvuodon tyrehtymään toistaiseksi, mutta se alkaa uudestaan jos liikut.» Hän vetäytyi taas kauemmas, kun Hallatassu asettui aloilleen. »Minun täytyy hakea apua.» Ujellustassu vilkaisi ympärilleen.

Hallatassuun iski pakokauhu. »Ei!» hän henkäisi. »Et saa kertoa kenellekään.»

»Sinä olet haavoittunut», Ujellustassu naukui. »Tarvitset apua. Pysy paikallasi niin minä haen Haukkalennon.»

»Ei!» Hallatassun pakokauhu yltyi entisestään.

»Hän tietää mitä tehdä.» Ujellustassun silmät kimmelsivät huolestuneesti. »Minä en osaa hoitaa tätä.»

»*Kukaan* ei saa tietää että olen täällä», Hallatassu kähisi.

»Se joka hyökkäsi kimppuusi on täällä jossain», Ujellustassu naukui. »Sinut täytyy saada turvaan.»

Hallatassu tuijotti häntä anovasti. »Missään ei ole turvallista», hän naukui.

Ujellustassu kurtisti kulmiaan. »En minä voi sinua tähänkään jättää», hän sanoi. »Sinä voit kuolla.»

»Etkö sinä voisit paikata minua?» Hallatassu pyysi hartaasti. »Sen verran vain, että pääsisin täältä pois.»

»Pääsisit *mihin*?» Ujellustassu ei näyttänyt vakuuttuneelta.

»Johonkin mistä kukaan ei löydä minua.»

»Sinä olet parhaassa turvassa meidän leirissämme», Ujellustassu sanoi tiukasti. »Haukkalento osaa hoitaa haavasi kunnolla, ja minä voin pitää huolen siitä että kukaan ei enää tee sinulle pahaa.»

Hallatassun sydän alkoi jyskyttää. »Miten?» hän naukui. »Emmehan me tiedä kuka tämän teki. Se voi olla kuka vain. Se voi olla joku sinun klaanitovereistasi.»

»Luuletko sinä että joku *tuuliklaanilainen* yritti tappaa sinut?» Ujellustassu näytti järkyttyneeltä.

»En minä tiedä!» Hallatassulla oli kertakaikkisen neuvo-ton olo. Hänen oli saatava Ujellustassu pitämään tämä salassa. Tuuliklaanin naaras oli kuitenkin peloissaan, ja pelko saattaisi ajaa hänet puhumaan. »Ole kiltti», Hallatassu aneli. »Ole kiltti äläkä kerro kenellekään.»

Ujellustassu liikahti epävarman näköisenä. »Hyvä on», hän myöntyi. »Voin alkuun hakea vähän yrtejä ja hoitaa sinua sen verran kuin osaan. Älä liiku ennen kuin palaan.» Harmaa raidallinen parantajaoppilas pujahti takaisin kanerivikkoon.

Hallatassu katseli perään. *Voinko minä luottaa häneen?* Ei ollut vaihtoehtoja. Hänen olisi tehnyt mieli hipsiä tiehensä, mutta Ujellustassu oli oikeassa: jos hän lähtisi liikkeelle, haava aukeaisi. Nyt kun hän oli taas yksin, uupumus alkoi hiipiä hänen raajoihinsa uudelleen. Epätoivon puuska, jonka voimalla hän oli jaksanut kiistellä Ujellustassun kanssa, tuntui hiipuvan. Häntä kuitenkin pelotti edelleen. *Se joka hyökkäsi kimppuusi on täällä jossain.* Ujellustassun sanat kummittelivat hänen mielessään. Se kissa voisi olla edelleen lähistöllä. Hänen olisi esitettävä kuollutta.

Hän makasi jäykkänä kuin saalis mutta työnsi kyntensä esiin. Hän ei suostuisi kuolemaan panematta hanttiin. Hän tuijotteli edessään olevaa varvikkoa ja kuulosteli korvat hörös-sä käpälänaskelten ääniä. *Minun on selvitettävä, kuka tämän teki.* Hän pinnisteli kootakseen kuvan siitä mitä oli tapahtunut. Kuka voisi haluta vaihtaa hänet? Näyn saadessaan hän oli ollut Jänisloisten seurassa. Loiskehännälle kertoessaan

hän oli ollut Jokiklaanin leirin lähistöllä. Hänen kimppuunsa oli hyökätty Tuuliklaanin reviirolla. Mikä oli yhdistävä tekijä? Hänen ympärillään aamunsarastuksen hehku kirkastui päiväksi, ja kun aurinko nousi nummen ylle, valo muuttui kylmän räikeäksi. Hänen ajatuksensa sumenivat. Hän sai kiinni jostakin, kadotti sen taas, näki vilauksen jostain muusta mutta sekin hävisi saman tien. Hänen silmäluomensa tuntuivat raskailta. *En saa nukahtaa.* Perhonsiipi oli opettanut hänelle, että uni saattoi parantaa, mutta hyvin heikkokuntoisen kissan se saattoi tappaa. Hän sinnitteli, pinnisteli pysyäkseen hereillä, mutta nummi tuntui imaisevan hänet sisäänsä ja hän vajosi pimeään.

»Hallatassu.»

Ujellustassun kiihtynyt supatus havahdutti hänet tajuihinsa. Hän haistoi timjamin ja tunki huulillaan unikonsiemeniä.

»Niele», Ujellustassu käski.

Hallatassu lipoi lehtihiput ja siemenet huuliltaan ja avasi silmänsä. Ujellustassu oli poistamassa verisiä sammalia haavan päältä. Hänellä oli vieressään tuppo hämähäkinseittiä ja kimppu kierumataraa, ja hän oli jauhamassa yrtejä hauteeksi. Hän lipoi salvan haavaan. Se kirpaisi, mutta Hallatassu pysytteli liikkumatta. Hän tunnisti tammenlehden ja kehäkukan hajun ja muisti koulutuksestaan, että ne ehkäisivät tulehdusta.

Lopuksi Ujellustassu levitti hämähäkinseittiä haavan päälle ja kiinnitti sen kietomalla Hallatassun kaulan ympärille tahmeaa kierumataraa.

Sitten hän laskeutui istumaan. »Miltä tuntuu?»

Unikonsiemenet olivat alkaneet jo lievittää kipua, ja yhdessä timjamin kanssa ne hälvensivät myös Hallatassun pelkoa. Hänellä oli kuitenkin edelleen jäätävän kylmä.

»Tiedän, mitä Jokiklaanissa on tapahtunut. Se on pahempaa kuin olisin voinut kuvitellakaan!«

Jokiklaanin Hallatassu on saanut kuolevalta emoltaan ohjeen olla luottamatta kehenkään. Kun hänen kimppuunsa yllättäen hyökätään, hän kuitenkin tajuaa ettei selviä yksinään. Hänen avukseen tarjoutuu Myrskyklaanin Yösydän, jonka kanssa hän lähtee pyytämään neuvoa mietiskelijäkissojen yhteisöstä. Heidän on saatava Puiston Kissoilta vastaus polttavaan kysymykseen: kenestä tulee Jokiklaanin uusi päällikkö?

Myrsky on Tähdetön klaani -saagan neljäs osa.

Suomentanut Nana Sironen

9 789510 512739

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-51273-9

Kannen kuva: Owen Richardson